

Dr hab. Zofia Gracjana Pietruska (1929 – 2012)

Zofia Gracjana Pietruska urodziła się 22 października 1929 roku w Lublinie w rodzinie nauczycielskiej. Dzieciństwo i okres wojny spędziła w okolicach Zamościa. Po aresztowaniu przez Niemców ojca, opiekowała się młodszym bratem. Matka Zofii bowiem przez wiele miesięcy jeździła po kraju, poszukując męża. Po zakończeniu wojny Zofia uczęszczała do gimnazjum w Zamościu, a potem do słynnego w tym mieście liceum Akademii Zamojskiej. Tam, w roku 1949, zdała z wyróżnieniem maturę i rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Lublinie. W 1954 roku uzyskała dyplom lekarza.

Po ukończeniu studiów, na podstawie nakazu pracy, podjęła pracę lekarza i nauczyciela akademickiego w Białymstoku. Z białostocką Akademią Medyczną związana była przez 42 lata życia zawodowego. Pracowała kolejno na stanowiskach: asystenta, starszego asystenta, adiunkta, docenta i profesora. Do roku 1980 była zatrudniana w klinikach chorób wewnętrznych.

Uzyskała specjalizację I i II stopnia z chorób wewnętrznych. Była promotorem 17 prac magisterskich, 3 przewodów doktorskich i 1 rozprawy habilitacyjnej. Jest autorką i współautorką 125 publikacji ogłoszonych drukiem oraz licznych doniesień zjazdowych. Tematyka jej zainteresowań naukowych dotyczyła przede wszystkim zagadnień z zakresu reumatologii, endokrynologii i immunologii. Zajmowała się również badaniami chorób tkanki łącznej z grupy kolagenoz, chorób układu endokrynnego, układu krwiotwórczego i krzepnięcia. Wśród jej prac są też liczne doniesienia kazuistyczne. Współpracowała naukowo z wieloma

klinikami i zakładami. Owocem jej aktywności badawczej była obrona, w roku 1965, rozprawy doktorskiej pt. „Metody oznaczania i wartości prognostyczne properdyny”. W 1983 roku, na podstawie dorobku naukowego i rozprawy pt. „Dopełniacz i jego składniki w wybranych chorobach z autoagresji”, uzyskała stopień doktora habilitowanego.

W roku 1980 była współtwórcą Kliniki Endokrynologii AMB. W 1984 roku stworzyła od podstaw Zakład Immunopatologii, którym kierowała do czasu przejścia na emeryturę w roku 1996.

*Podkreślała zawsze, że
dokładnie zebrany wywiad
nie tylko dostarcza istotnych
informacji o chorobie pacjenta,
ale sprzyja też leczeniu*

Przez okres pracy na uczelni prowadziła zajęcia dydaktyczne na wydziałach lekarskim i farmaceutycznym. Uczestniczyła w opracowaniu ogólnokrajowego programu nauczania immunodiagnostyki i serologii grup krwi dla studentów analityki medycznej. Pełniła liczne funkcje związane z działalnością uczelni i dydaktyką. Brała czynny udział w szkoleniu poddyplomowym lekarzy, przygotowując kursy, wykłady i egzaminy specjalizacyjne. Była kierownikiem 16 specjalizacji I i II stopnia z chorób wewnętrznych.

Za działalność naukowo-dydaktyczną otrzymywała wielokrotnie nagrody Ministra Zdrowia i Rektora Akademii Medycznej w Białymstoku. Odznaczono ją Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalera Odrodzenia Polski oraz odznaką „Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia”. Była aktywnym członkiem towarzystw naukowych: Towarzystwa Internistów Polskich, Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego, Polskiego Towarzystwa Endokrynologicznego, Towarzystwa Diabetologicznego i Polskiego Towarzystwa Immunologicznego.

Oprócz działalności naukowo-dydaktycznej i lekarskiej na uczelni, przez 20 lat pracowała w ZUS-ie, jako przewodnicząca Komisji do Spraw Zatrudnienia i Inwalidztwa. W pierwszej kadencji Izby Lekarskich w Białymstoku pełniła w niej funkcję Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Do końca życia pozostała lekarzem z powołania, stawiającym na pierwszym miejscu pacjenta. Potrafiła postawić trafną diagnozę, opierając się głównie na wywiadzie. Podkreślała zawsze, że dokładnie zebrany wywiad nie tylko dostarcza istotnych informacji o chorobie pacjenta, ale sprzyja też leczeniu. Czas przeznaczony na kontakt i rozmowę z chorym rodzi zaufanie w relacjach lekarz-pacjent, co wpływa na poprawę samopoczucia u tego ostatniego.

Zofia G. Pietruska odeszła nagle, 27 marca 2012 roku. Pozostanie w pamięci jako doskonały lekarz, przyjaciel chorych, kolegów, studentów i znakomity dydaktyk.

Jan i Jan jr Pietruscy